

Lees ook de bundel *De avonturen van Tommie en Lotje deel 1!* Daarin zijn de volgende boeken opgenomen: *De stoutste avonturen van Tommie en Lotje*, *De vrolijkste avonturen van Tommie en Lotje* en *Tommie en Lotje gaan op vakantie*.

Dit is een bundel van de eerder verschenen titels *De spannendste avonturen van Tommie en Lotje*, *De liefste avonturen van Tommie en Lotje* en *De gekste avonturen van Tommie en Lotje*.

Tweede druk 2023

De eerste druk verscheen als gebonden uitgave met
ISBN 978 90 00 36019 2.

ISBN 978 90 00 39039 7
ISBN 978 90 00 36020 8 (e-book)
NUR 281

© 2009, 2010, 2016, 2018 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.de-leukste-kinderboeken.com
www.jacquesvriens.nl

Tekst: Jacques Vriens
Illustraties: Kees de Boer
Omslagontwerp: Petra Gerritsen, www.spletters.nl
Vormgeving: Marieke Oele

Inhoud

DE SPANNENDSTE AVONTUREN VAN TOMMIE EN LOTJE

Een nieuw vriendje	9
Poezig	17
Het paa jekt	24
Carnaval	31
Soldaatje spelen	41
Alles is stom	51
Tommie en Lotje vinden een schat	59
De everzwijnbende	71

DE LIEFSTE AVONTUREN VAN TOMMIE EN LOTJE

Triljard biljard sneeuwvlokken	85
Kleine poesjes	95
Logeren bij oma	105
Een nieuw meisje	117
Sponzen	123
Dierendag	131
Oma is ziek	139
Poes Nel loopt weg	151

DE GEKSTE AVONTUREN VAN TOMMIE EN LOTJE

Het tuttelkje	163
De andijvie en de geheime hut	169
Kranen met water en cola	177
Vissen	185
De toverdrank	193
Ontbijt op bed	201
Met de trein mee	211
Sparen	219
De schoolarts	227

DE SPANNENDSTE AVONTUREN VAN TOMMIE EN LOTJE

Een nieuw vriendje

Het huis naast Lotje en Tommie staat al een hele tijd leeg. Vroeger woonden er een aardige oude meneer en mevrouw. Als Tommie en Lotje in de tuin speelden, kregen de kinderen vaak een snoepje. De oude mevrouw kwam dan naar het hekje gelopen en riep zachtjes: 'Pssst, kinderen, hier!' Ze kregen dan stiekem een snoepje van haar, zonder dat mama het merkte. Dat was het geheim van Lotje, Tommie en de aardige buurvrouw.

'Komt de psst-buurvrouw nou nooit meer terug?' vraagt Tommie, als ze op een dag samen in de tuin met de tent spelen.

Lotje schudt haar hoofd. 'Nee. Ze is verhuisd naar een klein dorpje bij het bos. Heel ver weg.'

'Wel honderd kilometer?' vraagt Tommie.

'Nog verder.'

'Een miljoen kilometer?'

'Héél ver weg.'

'Nou doet ze nooit meer "psst",' zegt Tommie, 'en krijgen we geen snoepje meer.'

'Maar er komen andere mensen wonen, zegt mama.'

'Wie dan?' vraagt Tommie.

Lotje haalt haar schouders op. 'Dat weet ik niet. Mama heeft wel verteld dat ze kinderen hebben.'

‘En snoepjes?’

Lotje kruipt uit de tent, want ze vindt dat Tommie rare dingen vraagt. Ze gaat naar binnen en vraagt aan mama:

‘Wanneer komen de nieuwe mensen?’

‘Vandaag,’ antwoordt mama. ‘Vandaag komt de verhuishwagen met hun spullen.’

Lotje rent meteen weer naar buiten.

‘Tommie,’ roept ze, ‘de nieuwe mensen komen vandaag met de verhuishwagen.’

Even later zitten Lotje en Tommie op de stoep voor hun huis. Ze kijken de straat in en wachten op de nieuwe mensen. Maar het duurt nog heel lang voordat ze komen. Tommie is al een paar keer naar binnen geweest om te vragen hoe laat het is. En Lotje heeft een stapel strips gepakt en die naast zich op de stoep gelegd. Maar echt lezen doet ze niet, want iedere keer als ze een auto hoort, kijkt ze op. Er komen allerlei auto’s langs. Grote, kleine en zelfs een bus. Maar een echte verhuishwagen zien ze niet.

Eindelijk, na een hele tijd, draait er ineens een heel grote rode auto de straat in. Lotje en Tommie springen allebei tegelijk op. Zou dat hem zijn?

Langzaam rijdt de auto door de straat en hij stopt voor het huis van de burens.

‘Jaaaaa!’ juicht Tommie en hij klapt blij in zijn handen.

Uit de wagen stappen drie mannen. Ze zien er heel groot en sterk uit en beginnen een heleboel meubels uit te laden.

Tommie schrikt ervan. Het lijken wel reuzen. Hij rent naar binnen en roept: ‘Mama, mama, er komen reuzen naast ons wonen.’ Zijn moeder loopt mee naar het raam. ‘Welnee,’ zegt ze lachend, ‘dat zijn de verhuizers. Die brengen alle spullen van de nieuwe burens.’

Dan komt er nog een auto de straat in rijden en die stopt achter de verhuishwagen.

‘Dat zijn de nieuwe burens,’ zegt mama, ‘met hun eigen auto.’

Uit de auto komen een vader, een moeder, een baby'tje en een jongetje, dat net zo groot is als Tommie.
De moeder van Lotje en Tommie loopt naar buiten en geeft de nieuwe burens een hand.
'Kijk,' zegt de nieuwe buurvrouw tegen haar zoontje, 'hier woont al een jongetje. Dan kunnen jullie fijn vriendjes worden.'
Tommie kijkt het nieuwe jongetje nieuwsgierig aan.
'Hoe heet jij?' vraagt de nieuwe buurvrouw.
'Tommie,' antwoordt Tommie, 'en mijn zusje heet Lotje en mijn moeder heet Iris en mijn vader Appie.'
Ze moeten allemaal lachen.
De nieuwe buurvrouw duwt haar zoontje een stukje naar voren en zegt: 'Dit is Rolfje. Zeg eens netjes gedag, Rolfje.'
Maar Rolfje zegt niets. Hij blijft verlegen staan.
'Dag Wolfje,' zegt Tommie.
'Ik heet Rolfje,' zegt het jongetje boos.
'Ik vind Wolfje veel leuker,' antwoordt Tommie.
'Hoe heet het baby'tje?' vraagt Lotje.
'Dit is Ankie,' zegt de nieuwe buurvrouw en ze laat vol trots haar baby aan Lotje zien.
'Ankie stinkt,' zegt Tommie.
De buurvrouw lacht. 'Ze heeft een poepluier. Het was ook zo'n lange reis.'
'Ankie-stankie!' roept Tommie.
'Doe niet zo stom, Tommie,' zegt Lotje boos.
Dan vraagt mama aan de nieuwe burens of ze binnenkomen. Dat willen ze wel en even later zitten ze allemaal om de tafel. Het baby'tje heeft een schone luier gekregen en ligt op de bank.
Lotje zit erbij en zingt zacht een liedje voor de baby. Een liedje dat ze zelf gemaakt heeft.

'Dag baby'tje, o zo klein,
slaap maar lekker, slaap maar fijn.
Je hebt geen vieze broek meer aan,
nu kun je lekker slapen gaan.'

Tommie en Rolfje spelen in de tuin met de tent.
'Ik heb een veel mooiere tent,' zegt Rolfje.
'Heb jij ook een fiets?' vraagt Tommie en hij loopt naar de schuur om zijn fiets te pakken.
'Ik heb een veel mooiere fiets,' zegt Rolfje als hij de fiets van Tommie ziet.
Tommie rijdt een rondje door de tuin. Hij heeft een echt fietsje op twee wielen en kan daar al heel goed op rijden. Rolfje loopt de schuur in en ziet een ladder staan.
'Onze ladder is veel langer,' zegt hij.
'Kun jij al fietsen?' vraagt Tommie.
'Veel beter dan jij.'
'En kun jij daarin klimmen?' Tommie wijst naar de boom die midden op het grasveldje staat.
'Ja, hoor,' zegt Rolfje en hij begint in de boom te klimmen. Er zitten allemaal zijtakken aan en Rolfje zit al snel bijna boven in de boom. Opeens begint hij te huilen.
'Waarom huil je?' vraagt Tommie.
'Ik durf niet meer naar beneden.'
De vader van Rolfje loopt de tuin in.
'Wat doe je nou?' roept hij.
'Boe-oe-oe-oe,' huilt Rolfje.
'Wolfje durft er niet uit,' zegt Tommie.
'Waarom doe je ook zo dom?' vraagt Rolfjes vader.
Nu komt ook de moeder van Rolfje naar buiten.
'Een ladder!' roept ze. 'Vlug, een ladder.'

